

Silenci i Paraula

Lambert Botey, cineasta.

Fa uns mesos em varen proposar formar part d'un grup de paraula. No sabia de que es tractava, però vaig anar a la primera reunió. Es volia crear un grup intergeneracional per parlar dels efectes que la Guerra Civil, dictadura i transició havien tingut sobre les persones. La Casa de la Pau (Can Jonch) era l'espai on ens trobaríem i les sessions estarien coordinades per la Fina Jonch i la Teresa Altmira.

Aquest grup està format d'una banda per gent que va viure la Guerra Civil, d'una altra per els que vam néixer en la dictadura i varem viure la transició política i finalment, els que ho van fer en la democràcia. Entre uns i altres parlem de com s'ha transmès la memòria històrica d'una generació a l'altra. Evidentment el gran tema és com es va viure la Guerra Civil i la posterior dictadura, i les converses són extremament enriquidores.

Silenci i paraula són dos mots que hem analitzat en profunditat. Hem cercat, i encara ho estem fent, les raons del silenci que va seguir a la Guerra Civil; volem esbrinar perquè els nostres pares ens en explicaven res, i també perquè nosaltres - els joves de llavors- no fèiem preguntes . El trauma que va provocar la Guerra Civil i sobretot el bombardeig va fer callar a molta gent, i a més hi havia la por , durant la dictadura, a les represàlies que podrien haver-hi si se'n parlava. Les pors a les denúncies va acabar d'apagar les paraules ... però i nosaltres que feiem?, perquè no preguntàvem res? La veritat és que gairebé no en sabíem res de res d'una història que mai varem arribar a estudiar a l'escola i també perquè vivíem en un món en blanc i negre absolutament manipulat per la dictadura . I no va ser fins molt més endavant -ja en democràcia - quan se'n va començar a parlar.

Pel que fa al bombardeig de Granollers, penso que les imatges que en Joan Garriga va trobar sobre aquell acte criminal, varen ser clau per començar a fugir d'aquell silenci tan forçat. Ens varen permetre obrir els ulls davant aquella massacre injustificada i cruel i varem quedar colpejats davant dels edificis destruïts, cossos mutilats o cadàvers arreglats al cementiri de la nostra ciutat.

A través de experiències de cada un de nosaltres, especialment colpidores les de les persones que varen viure la Guerra Civil i el bombardeig, comencem a entendre el perquè d'aquest llarg silenci i la necessitat de fer que aquella barbàrie no s'oblidi mai.

Les paraules es poden amagar, prohibir o castigar, però mai deixaran d'existir. Per molt reprimides que estiguessin durant molts anys, han sobreviscut dins nostre i això ha estat perquè les paraules sempre seran lliures.

Lambert Botey, cineasta.

// S'ha separat la Galeria d'imatges corresponent al uploader d'imatges propi del content type,
// dels "nodes reference" als continguts de "Galeria d'imatges" pre-existents. ?> // Uploader
d'imatges ?> // "Nodes reference" a les Galeries d'imatges ?>

comunicacio@ajuntament.granollers.cat

URL d'origen:<https://www.granollers.cat/can-jonch/silenci-i-paraula#comment-0>